

sked om, hvorledes man har administreret Loven om Tilskud til Fremme af forebyggende Børneforsorg af 30. Juni 1919. Bl. a. nævnes en hel Række Institutioner, som har faaet Understøttelse ifølge Loven. Nu er der imidlertid en enkelt Institution, der, ifald jeg da er rigtigt underrettet, har ansøgt om Understøttelse, men ikke er kommet i Betragtning, og i den Anledning er det, jeg gerne vil rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister. Det, jeg tænker paa, er det Forsøg, som gøres paa la Cours Vejs Skole med Montessorioopdragelse. Jeg var lidt inde paa det ved Finanslovsforlaget første Behandling, idet jeg den Gang spurgte den højtærede Minister, om han ikke vilde tage Initiativet til Oprettelse af en Institution, der kunde uddanne Montessorilærere, og jeg fik det Svar af Ministeren, at der kom et Forslag paa Tillægsbevillingsloven om et Beløb til Anvendelse i dette Øjemed til Frk. Konstantin-Hansen. Senere har jeg talt med Frk. Konstantin-Hansen og derigennem faaet den Opfattelse, at det, som Ministeren har omtalt, ikke er en Understøttelse til hende og til det Arbejde, hun gør ude paa Frederiksberg, men at det drejer sig om en Understøttelse til en tilsvarende Institution ude i Nærheden af Frederikssund. Det vil jeg derfor helt lade falde, thi det kan vi tale om, naar vi kommer til Tillægsbevillingsloven. Frk. Konstantin-Hansen gør et overordentlig interessant Forsøg ude paa la Cours Vejs Skole paa Frederiksberg, ved hvilken Skole en af vort Lands mest interesserede Skolemænd i Øjeblikket har Ledelsen. Han har ønsket, at man skulde gøre et Forsøg med Montessorioopdragelsen, og da Frk. Konstantin-Hansen var ledig paa Markedet, om jeg maa bruge dette Udtryk, har han formaaet hende til at foretage Forsøget.

Nu er det, jeg gerne vil vide, hvorfor dette Forsøg ikke har kunnet komme i Betragtning blandt de mange Institutioner, der har faaet Bidrag i Henhold til den nævnte Lov om Tilskud til Fremme af forebyggende Børneforsorg. Jeg kan tænke mig tre Grunde dertil. Den ene skulde være den, at det i dette Tilfælde ikke drejer sig om forebyggende Børneforsorg, den anden, at man vil mene, at Montessorioopdragelsen ikke hører ind under Begrebet Børnehave, men under Begrebet Skole, og endelig er der naturligvis den tredie Mulighed, at man, selv om alt det andet var i Orden, havde den Opfattelse, at Forsøget ikke blev gjort tilstrækkelig godt, saa at det fortjente Støtte. Nu er det imidlertid

saaledes, at Montessorioopdragelsen i sin Oprindelse i allerhøjeste Grad kommer ind under Begrebet forebyggende Børneforsorg. Jeg mener derfor, at saa snart der gøres et Forsøg herhjemme, selv om det Forsøg maaske ikke for sit Vedkommende falder ind under Begrebet, bør man dog for at fremme hele denne Sags Udvikling se bort fra, om de Børn, der i dette Øjeblik paa la Cours Vejs Skole nyder godt af dette Forsøg, ikke just trænger til forebyggende Børneforsorg. Jeg vil gerne med Formandens Tilladelse oplæse et Par Ord af en Tale, som Dr. Montessori har holdt, og af hvilken det fremgaar, hvad der er hendes oprindelige Hensigt med denne særlige Værksomhed. Hun siger: „Sandsynligvis er der mange af dem, som er her til Stede, som ikke kender det Liv, de allerfattigste lever i al dets Elendighed og Fornedrelse. De kender muligvis kun den yderste Fattigdom gennem en eller anden opsigtvækkende Bog, eller en eller anden talentfuld Skuespiller har rørt deres Hjerte ved sin Skildring af dens Rædsel. Lad os antage, at i et saadant Øjeblik en indre Stemme siger til Dem: Gaa ud og se disse Elendighedens og den yderste Fattigdoms Hjem, thi midt i disse rædselsfulde Kvarterer er der pludselig opstaaet Oaser af Renlighed, af Lykke og Fred“. Disse Oaser, casa dei bambini, som hun kalder dem, hvad man paa Dansk nærmest kunde kalde Hjem for Smaabørn, opstaaer i Dr. Montessoris Hjemland paa den Maade, at man midt i de allerelendigste Kvarterer, midt i de allerfattigste Arbejderkvarterer har indrettet et Børnehjem, hvor Mødrene kan føre deres smaa Børn hen, hvor de to Parter kan være hinanden saa nær, at Barnet kan høre sin Moders Stemme, og Moderen kan høre sit Barns Stemme. Det er altsaa i alleregentligste Forstand forebyggende Børneforsorg, som har været Hensigten hermed i Italien. Det er ogsaa Børnehjem, det fremgaar bl. a. af Lovene for disse casa dei bambini i Italien. Det hedder i det allerførste Stykke: „Roms Forening til Opførelse af Mønsterboliger aabner herved i sin Ejendom et Børnehjem, aabent for alle Børn af Husets Beboere under skolepligtig Alder“.

Jeg mener derfor, at der ikke kan være nogen Tvivl om, at det Forsøg, der gøres ude paa la Cours Vej, gøres i den forebyggende Børneforsorgs Tjeneste, idet man der har indrettet et Børnehjem. Saa kunde man sige: Ja, men hvad er det, der adskiller dette Børnehjem fra, hvad vi tidligere har haft her i Landet? Og da jeg